

Béla Tarr

Béla Tarr neix el 1955 a l'Hongria comunista en el marc d'una família de classe obrera. Les seves primeres pel·lícules posen en escena els problemes quotidians i les esperances truncades dels joves amb una estètica inspirada en el "cinema directe". Després d'introduir canvis formals i conceptuals a *Almanac de tardor* (1984), és a partir de *La condemna* (1988) que troba l'estil propi que l'ha situat entre els grans cineastes de la modernitat.

Els seus films, rodats en blanc i negre, amb llargs plans seqüència i moviments lents de càmera que s'ajusten a coreografies complexes, aprofundeixen en l'abisme de l'existència humana i retraten un món llòbrec de paisatges fangosos i desolats, presidits per la desgana vital i un present sense futur per bé que suspès en una espera indefinida. La mestria amb la qual explora l'espai i, sobretot, el temps, esdevé l'essència del relat i la raó per la qual és considerat un referent ineludible de l'*slow cinema*. És a través d'aquest cinema físic i sensorial que Tarr assoleix la transcendència, tot treballant les emocions d'una manera inescrutable, només a l'abast d'uns pocs escollits.

04

**Werckmeister
Harmóniák**

*Armonías
de Werckmeister*

A Torinói ló

El cavall de Tori

05

Sátántangó

El tango de Satanàs

06

Panelkapcsolat

Gent prefabricada

Oszi Almanach

Almanac de tardor

07

A Londoni férfi

El home de Londres

Amb la col·laboració de

ZUMZEIG

ECIB Escola de Cinema
de Barcelona
ESIC / WERKMEISTER / DOCUMENTA

Acadèmia del
Cinema Català

FILMIN

Dimarts 9 / 20.00 h

Sala Chomón

Dissabte 20 / 20.00 h

Sala Chomón

Dijous 11 / 19.30 h

Sala Chomón

Werckmeister Harmóniák

Armonías de Werckmeister

BÉLA TARR, 2001. Int.: Lars Rudolph, Peter Fitz, Hanna Schygulla, Ferenc Kállai, János Derzsi, Mihály Kormos. Hongria-Itàlia-Alemanya-França. VOSE. 145'. DCP.

Un circ ambulat arriba a una ciutat amb la promesa que s'exhibirà la balena més gran del món i acompanyat per una figura misteriosa i incontrolable que hom coneix com El Príncep. "Aquest film ens recorda la bellesa potencial del cinema narratiu que tan sovint reposa ocult darrere de convencions i fórmules predictibles. Hi ha un vertader efecte hipnòtic en el ritme i les imatges d'*Armonías de Werckmeister*, i no puc esborrar de la memòria l'escena en què el protagonista observa la superfície arrugada d'una balena morta des d'un punt de vista molt proper en l'interior poc il·luminat del remolc d'un camió" (Jim Jarmusch).

👤 **Presentació a càrrec de Béla Tarr el dimarts 9.**

A torinói ló *El cavall de Torí*

BÉLA TARR, ÁGNES HRANITZKY, 2011. Int.: Volker Spengler, Erika Bók, János Derzsi, Mihály Kormos. Suïssa-Hongria-França-EUA-Alemanya. VOSC. 146'. 35mm.

Es diu que el filòsof Friedrich Nietzsche va embogir en veure un cotxer que fugitava durament el seu cavall perquè aquest es negava a caminar. El film mostra la vida d'aquest cotxer, la seva filla i el vell cavall en una atmosfera preapocalíptica i punyentment existencialista. "Vaig veure el film tres tardes seguides principalment per la meua fascinació amb la manera com un film en què no passa pràcticament res pot ser tan absorbent i poderós, tan plaent i bell (...). El món d'*El cavall de Torí* no és desvelat, explicat, impartit o relatat, senzillament hi és, a cada moment, tant com resulta possible i en una mesura que sembla més gran d'allò que podem abraçar. Ens desafia, simplement, a prendre'n nota" (Jonathan Rosenbaum). Amb aquest film, Tarr va anunciar la seva retirada com a cineasta ja que, segons ell, no té res més a dir.

👤 **Conversa entre Béla Tarr i Manel Raga (cineasta).**

Sátántangó *El tango de Satanás*

BÉLA TARR, 1994. Int.: Mihály Vig, Puryi Horváth Dr., Erika Bók, Péter Berling, László fé Lugossy, János Derzsi. Hongria-Alemanya-Suïssa. VOSE. 439'. DCP.

"Com fer justícia a aquesta gasiva comèdia negra de set hores de durada, que es troba entre les pel·lícules més impressionants dels noranta? És una obra sarcàstica sobre els somnis, les intrigues i les traïcions d'una cooperativa agrícola fracassada. Es desenvolupa durant dos dies consecutius d'una tardor plujosa (interpretats des de la perspectiva dels diferents personatges) i més endavant en el transcurs del mes. La forma de la novel·la s'inspira en els passos del tango –sis cap endavant, sis cap endarrere–, una idea reflectida per l'estructura temporal traslladada, amb les seves dotze seccions i les seves preses llargues, extraordinàriament coreografiades.. Cada secció acaba vigorosament amb la narració en tercera persona fora de pantalla, comentari eloqüent i poètic sobre els personatges i el seu món que prové directament de la novel·la. *Sátántangó* ens fa compartir molt temps, a més d'espai, amb els seus personatges, i l'efecte global és carregar cada presa de pes moral i narratiu. Entre les extraordinàries seqüències –i en són moltes– hi ha un *tour de force* fascinant que registra durant una hora els moviments solitaris d'un vell doctor perdut en una foscor alcohòlica. Malgrat el seu visible i descarnat realisme, Tarr és un mestre de l'artifici. Si el relat és un comentari indirecte sobre l'enfonsament del comunisme, té molt a dir sobre les degradacions subsegüents del capitalisme. Com ha assenyalat Tarr, la policia i la naturalesa humana són les mateixes a tot arreu. El tema d'aquesta narració, brillantment construïda, és cosa del món actual, i els seus 430 minuts de durada ininterrompuda són necessaris perquè Tarr té molt a dir i vol fer-ho bé" (Jonathan Rosenbaum). "Demolidor, fascinant cada minut de les seves set hores. M'agradarà veure'l cada any la resta de la meua vida" (Susan Sontag).

Diumenge 14 / 16.00 h

Sala Chomón

Dimecres 17 / 21.00 h

Sala Laya

Diumenge 28 / 18.00 h

Sala Laya

Dimecres 19 / 20.00 h

Sala Chomón

Dimecres 24 / 20.00 h

Sala Chomón

Panelkapsolat *Gent prefabricada*

BÉLA TARR, 1982. Int.: Róbert Kolta, Judit Pogány, Gábor Kolta. Hongria. VOSC. 79'

Una parella viu amb els seus dos fills en un apartament confortable. Un dia l'home decideix marxar. "L'infern no comença on viuen els malfactors, sinó on les bones persones, o almenys les vides normals i disciplinades en els seus gustos, desitjos, pensaments i problemes diaris, volen només viure i ocasionalment gaudir. Fora del que ells volen, fan i diuen només hi ha patiment i misèria. On el que és medicina per a un és verí per a un altre; on la mà que colpeja inconscientment per una banda, grata per una altra; on l'afecte i el desig d'afecte és la presó de l'altre; l'alegria només es pot assolir a través del patiment d'un altre; on els homes s'ofeguen entre ells; on inclús les millors intencions es transformen en un problema. Això és l'infern" (Elemér Hankiss).

Őszi Almanach *Almanac de tardor*

BÉLA TARR, 1984. Int.: Hédi Temessy, Erika Bodnár, Miklós Székely B., Pál Hetényi, János Derzsi. Hongria. VOSC. 120'

Una infermera es trasllada amb el seu xicot a l'apartament d'una anciana. "En els tres primers films, Béla Tarr traeix la impaciència amb estil cinemàtic, posant el focus d'atenció gairebé exclusivament en el contingut, però aquesta tendència va ser radicalment capgirada amb aquest film del 1984, el gust i la intel·ligència del qual són específicament (i exquisidament) cinemàtics i van revelar Tarr com un estilista magistral... Béla Tarr crea a *Almanac de tardor* un film visualment sublim i provocatiu sobre la crueltat emocional, l'alienació i la fallida moral. Evocant la tensió dramàtica d'August Strindberg i la intensitat dels treballs de cambra d'Ingmar Bergman, Tarr fa ús d'una il·luminació artificialment acolorida, un formalisme rigorós i deliberat, una posada en escena minimalista i diàlegs prolongats per crear una atmosfera carregada i inquietant" (Jonathan Rosenbaum).

A Londoni férfi *El hombre de Londres*

BÉLA TARR, 2007. Int.: Tilda Swinton, Miroslav Krobot, Ági Szirtes, János Derzsi, Erika Bók, Gyula Pauer. Hongria-França-Alemanya-Itàlia. VOSE. 135'. DCP.

Béla Tarr adapta Georges Simenon en aquest film que narra els canvis en la vida d'un home després de descobrir una maleta plena de diners al port on treballa de vigilant nocturn. "El que m'interessa de la història es que és, sobretot, una història humana. L'interès del lector es despertat, no pels diners, ni la maleta, sinó per la dignitat humana" (Béla Tarr) "Amb la seqüència inicial de quinze minuts d'El hombre de Londres, Béla Tarr va fer que em sentís de sobte en la mateixa atalaia portuària en què ell havia situat l'ull de la càmera i del seu protagonista: un observador tenaç dels voltants de la seva torre de vigilància, com si aquests fossin el major enigma del món. Tot i que el començament del film era magistral, mai no vaig pensar que em resultaria impossible oblidar-lo i que no trigaria a desitjar amb bogeria tornar a sentir-me involucrat en ell" (Enrique Vila-Matas).

Dimecres 31 / 20.00 h

Sala Chomón

El cycle s'amplia al cinema Zumzeig amb les següents projeccions:

Családi tűzfészek *Nido familiar*

Dimecres 10, a les 19 h.

👤 Amb Béla Tarr.

Szabadgyalog *The Outsider*

Divendres 12, a les 19 h.

Kárhozat *La condena*

Dissabte 13, a les 19 h.

👤 Amb Béla Tarr.